

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/127/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817208657
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8817208657.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, proti žalovanej: C. Č., U.. XX.X.XXXX, R. D. Š.B. XXX/X, XXX XX T. U. F., o zaplatenie 1 706,22 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 4Csp/340/2017 - 59 zo dňa 24.4.2018 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje sa rozsudok vo výroku II., ktorým súd žalobu čo do zvyšku zamietol a vo výroku III. o trovách konania.

II. Žalovanej sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, že cit.:

„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.079,04 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.079,04 € od 17.12.2016 do zaplatenia, a to všetko jej povoľuje uhradiť v 50-eurových mesačných splátkach, splatných vždy každého 25-teho dňa toho ktorého mesiaca, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

II. Súd žalobu žalobcu, čo do zvyšku, zamietla.

III. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 26%, ktoré je povinná zaplatiť žalovaná s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením prvostupňového súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.“

V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 10.09.2014 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere. Nakoľko žalovaná porušila zmluvu tým, že ju riadne nesplácala, právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť ku dňu 22.11.2016. Ďalej mal za preukázané, že v zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ak by sa súd zaoberal čo i len úrokovou sadzbou, dospel by k záveru, že ročná úroková sadzba, ktorá je vo výške 22,90%, prevyšuje úrokovú mieru podobného úveru v banke v čase poskytnutia úveru. Vzhľadom na sociálnu a finančnú situáciu žalovanej, súd jej povolil uspokojiť nárok žalobcu v splátkach.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti výroku II. a III. rozsudku. V odvolaní poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Má za to, že dojednaná výška odplaty neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil, žalobe vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 379 a nasl. CSP) a dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny.

4. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

5. V prejednávanej veci súd prvej inštancie podrobil uzavretú úverovú zmluvu skúmaniu z hľadiska dodržania náležitostí vyžadovaných zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

6. Jedným z podstatných odvolacích argumentov žalobcu bol rozsudok Súdneho dvora EÚ z dňa 9.11.2016 v právnej veci Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, podľa ktorého zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny.

7. V súvislosti s údajom podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) a rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. a Klára Bíróová odvolací súd poukazuje na priamy účinok smerníc. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry SD EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verzus spotrebiteľ) v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. Z uvedeného vyplýva, že priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivec dovolá svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice.

Problém nastal v súvislosti s pochybnosťami, kde sú hranice nepriameho účinku smernice. Súd totiž na jednej strane má za cieľ v zmysle rozsudku C-42/15 dosiahnuť plný účinok smernice pri využití všetkých aplikačných metód a ustanovení celého právneho poriadku, no na druhej strane existujú obavy, aby nedošlo v sporoch medzi jednotlivcami k aplikácii nepriameho účinku smernice contra legem a navyše aj proti princípom súkromného práva akými je aj princíp právnej istoty.

8. Dôležitý je tiež výklad rozsudku súdneho dvora vo veci C-42/15 a smernice 2008/48/ES, pretože sa zdá, že súdny dvor mal „eurovýhradu“ len k amortizačnej tabuľke ako povinnej náležitosti zmluvy a len vo vzťahu k istine. Prejednávaná vec sa však netýka amortizačnej tabuľky, ale špecifikácie splátok úveru podľa jednotlivých zložiek, čo je v konečnom hľadisku relevantné aj na účely transparentnosti vstupných údajov pre výpočet RPMN.

9. Tak explicitne presné ustanovenie akým je ustanovenie § 9 ods.1 písm. k) ZoSÚ cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v žiadnej zmluve o úvere. Zákonodarca v citovanom ustanovení jasne deklaroval aké následky sú spojené s absenciou obligatórných náležitostí uvedených pod písm. k)

§ 9 odsek 1 ZoSÚ a odvolací súd nevidí dôvod na odklon od vnútroštátneho predpisu, ktorý bol v čase vydania napadnutého rozsudku a aj stále je platný a účinný

10. Klausula objasňujúca špecifikáciu splátok úveru nielen podľa istiny ale aj úrokov a poplatkov má význam, aby bol jasný údaj, (i) z čoho splátka pozostáva, (ii) či splátka obsahuje aj poplatky, (iii) či neobsahuje poplatky, ktoré nemajú byť zaradené do RPMN), (iiii) či ide o amortizované splácanie alebo bez amortizácie alebo (iiiiii) údaj o tom, v ktorých splátkach je výlučne istina a v ktorých len poplatky (pri niektorých typoch úverov sú zmluvy formulované tak, že najprv sa splácajú výlučne úroky a v poslednej splátke istina) a pod .

Špecifikácia splátok úveru môže odhaliť aj nekalé obchodné praktiky, ak by nedošlo k naplneniu predzmluvných informácií o splátkach úveru (cieľ podľa II. bod 2 smernice 2008/48/ES).

11. Povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy medzi stranami sporu boli aj suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová suma, počet a termíny splátok sa viažu ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. V danom prípade zmluva o úvere, ktorá bola uzatvorená medzi stranami sporu (č.l. 20 a nasl. spisu) obsahovala len výšku, počet a termíny anuitnej splátky, a to v sume 30,24 Eur v počte 84 splátok s dátumom splatnosti na 20. deň v mesiaci.

12. Odvolací súd má za to, že princíp právnej istoty prevažuje, smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno použiť contra legem, a preto v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdov je v prípade absencie náležitosti špecifikácie splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

13. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom, že Zákon č. 129/2010 Z.z. nevyžadoval uvedenie výšky splátok istiny, splátok úrokov a splátok iných poplatkov a odkláňa sa od právneho názoru vysloveného v rozhodnutí č.k. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, ako to už napokon vyslovil aj vo viacerých svojich rozhodnutiach (napr. č.k. 20Co/76/2017 zo dňa.27.3.2018, 19Co/37/2018 zo dňa 15.11.2018, 2Co/63/2018 zo dňa 14.11.2018, 3Co/140/2018 zo dňa 13.11.2018, 22Co/88/2018 zo dňa 13.11.2018).

14. Z tohto dôvodu je podľa odvolacieho súdu plne legitímny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, a to v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ.

15. Vzhľadom na to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, ďalšími odvolacími námietkami sa odvolací súd nezaoberal.

16. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti ako vecne správny, postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, potvrdil.

17. Správne rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že úspešnej žalovanej v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).